

[Steffensen]

domprovster. Den udformning, lovforslaget har, hvad det angår, er vi tilhængere af, men vi kunne godt ønske, at måske lidt andre kriterier og lidt andre felter kom ind i billedet, når det drejer sig om provsterne og udnævnelsen af dem. Det mener jeg i høj grad at vi kan drøfte i udvalget, og det vil vi gerne se nærmere på. Bl.a. dette, at der er tale om repræsentanter for menighedsrådene, synes jeg bør diskuteres. Det vil være vigtigt, synes jeg, at vi ikke når dertil, at eventuelle mindretal i menighedsrådet ikke kan blive hørt. Men det er alt sammen, skal vi sige praktiske ting, som vi kan drøfte videre i udvalget.

Jeg synes, det er godt, at socialdemokratiet har taget initiativ til, at forslaget kommer frem nu igen. Jeg er enig i, at vi har drøftet det meget grundigt i det par år, der er gået, og jeg mener også, at vi af den grund bør komme frem til en beslutning – vi er i en beslutningsfase efter min opfattelse – i løbet af denne samling. Jeg synes, det er rimeligt, at vi finder en afklaring, således at vi får tingene ordnet ved lov. Jeg mener, der har været gode muligheder for at prøve forskellige ting i den tid, der er gået, og at det er et bredt ønske fra folketingets partier, at vi nu kommer frem til en beslutning.

Vi vil naturligvis gå meget positivt ind i udvalgsarbejdet og håber, at det kan færdiggøres i dette folketingsår.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det var med en kolossal undren, jeg erfarede, at kirkeministeren ikke fulgte folketingets pålæg om at fremsætte lovforslag om ændring af proceduren vedrørende udnævnelse af domprovster og provster, specielt fordi folketinget i sin tid bad kirkeministeren om at fremsætte dette lovforslag i folketings-samlingen 1981–82, hvilket jeg da også som daværende kirkeminister gjorde, efter at der havde været udvalgsarbejde og den sædvanlige efterfølgende høring.

Ved første behandling var alle partier også principielt positive, og jeg minder i denne forbindelse om, at folketingets sammensætning ikke er ændret. Ministerens egen partifælle, formanden for folketingets kirkeudvalg, udtalte – og jeg citerer fra Folketings-tidende 1981–82, 2. samling, sp. 8675:

» . . . nu har vi da sommeren til at læse i, og så må vi jo håbe, vi får forslaget måske i

samme eller lidt ændret form til næste samling.«

Når venstrekirkeministeren ikke har villet fremsætte lovforslaget, har vi syntes i socialdemokratiet, at vi gerne ville hjælpe hr. Povl Brøndsted og folketinget til at få mulighed for overhovedet at drøfte denne sag videre og forhåbentlig også ændre reglerne.

I debatten i dag vil jeg gerne gøre et par bemærkninger.

Kirkeministeren var enig med os i, at den fremgangsmåde, vi havde i dag, var det en god idé at ændre, og hun kunne tilslutte sig et stykke af vejen. Jeg er meget glad for, at kirkeministeren gav udtryk for, at hun ikke ønskede at følge vejen via tjenestemandsløven og ændre proceduren administrativt. Jeg mener, det er en indsnævring af demokratiet, hvis man ikke vil lade kirkeudvalget og dermed folketinget diskutere dette, som jeg mener retteligt hører hjemme i et selvstændigt lovforslag.

Jeg glæder mig over kirkeministerens åbenhed over for at ville gå ind i en diskussion om forslaget, også om indholdet, og jeg forventer da også, at vi kan nå til vejs ende med lovforslaget.

Jeg forventede naturligvis også, at folketingets partier fortsat var positive over for lovforslaget, som de havde været det tidligere, og det gav både hr. Burgdorf, hr. Nørsgaard Sørensen og fru Mette Madsen og andre da også udtryk for.

Jeg har lyst til at knytte en enkelt bemærkning til fru Mette Madsens meddelelse om, at hun var lidt bekymret over en indsnævring af demokratiet ved dette med 1 repræsentant for hver 6 medlemmer. Jeg synes lige, man skal være opmærksom på, når man drøfter dette, at vi jo i vores samfund i høj grad har et repræsentativt demokrati på mange områder, og at man også skal se på, hvor store forsamlinger der kan blive tale om, hvis alle menighedsrådsmedlemmer var repræsenteret. Men jeg er da villig til at diskutere dette spørgsmål, det skal der ikke være nogen tvivl om.

Fru Mette Madsen synes, det var en god idé med en forsøgsordning, men det er jeg som sagt ikke enig i. Jeg mener ikke, man behøver at øve sig så voldsomt meget, før man fremsætter et lovforslag, specielt ikke når der har været et omfattende udvalgsarbejde, hvorunder vi har haft besøg af brede